

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2015 roku w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z odwołania **M. K. (1)**

przy udziale zainteresowanego (...) W. we W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o zwrot z zasiłku chorobowego

postanawia:

1. odrzucić odwołanie

2. nakazać M. K. (1), aby uiściła na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pismem z (...) M. K. (1) poinformowała organ rentowy, że jej pismo z (...) należy traktować jako odwołanie od decyzji z (...) Pisma nie uzasadniła.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o odrzucenie odwołania ewentualnie oddalenie odwołania od decyzji z (...) i zasądzenie od wnioskodawcy na swoją rzecz 120 zł. kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu podał m.in., że zaskarżoną decyzją zobowiązano M. K. (1) do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za okres od (...). wraz z odsetkami w łącznej kwocie 164,86 zł.

W trakcie niezdolności do pracy z powodu choroby, pozostając na zwolnieniu lekarskim u pracodawcy w Okręgowym Urzędzie Miar we W., świadczyła pracę u płatnika składek – w (...) Stowarzyszeniu (...) w Ś..

Pismem z (...) wnioskodawczyni oświadczyła, że prawdopodobnie dostała tylko jeden egzemplarz zwolnienie lekarskiego i dlatego świadczyła pracę u drugiego pracodawcy, jednakże po 9 latach nie może ponosić z tego tytułu odpowiedzialności.

Pismem z (...) organ rentowy udzielił M. K. dodatkowych informacji, na co powódka zareagowała po upływie prawie 3 miesięcy składając oświadczenie, że jej pierwsze pismo w sprawie organ rentowy winien traktować jako odwołanie. W decyzji wnioskodawczyni była pouczona o terminie i sposobie jej zaskarżania. Późniejsze pismo z (...)nie może skutkować przywróceniem terminu do odwołania.

Zainteresowany Okręgowy Urząd Miar we W. odpowiedział, że zasiłek chorobowy dla M. K. (1) został wypłacony zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Sąd ustalił:

M. K. (1) zatrudniona była w Okręgowym Urzędzie Miar we W.. Jednocześnie świadczyła pracę w (...) Stowarzyszeniu (...) w Ś.. W okresie od (...) była niezdolna do pracy z powodu choroby.

Otrzymała zwolnienie lekarskie za okres od (...) które złożyła pracodawcy – Okręgowemu Urzędowi Miar we W.. Natomiast w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracowała w (...) Stowarzyszeniu (...) w Ś..

Dowód: pismo (...) w Ś. z (...) – w aktach ZUS – w zał.

- przesłuchanie powódki – k 46

Decyzją z dnia (...) organ rentowy zobowiązał M. K. do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za okres od (...). wraz z należnymi odsetkami w kwocie łącznej 164,86 zł. Decyzja zawierała pouczenie o terminie i sposobie wniesienia odwołania. Odpis decyzji z (...) doręczono powódce (...)

W określonym 30 dniowym terminie powódka nie odwołała się od decyzji z (...) Natomiast uiściła na rzecz ZUS kwotę 164,86 zł. Nie wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania ani do ZUS, ani w niniejszym postępowaniu.

Dowód: decyzja z (...) – w aktach ZUS – w zał.

- przesłuchanie powódki – k 46

Sąd zważył:

Odwołanie jest spóźnione i jako takie podlegało odrzuceniu. Zgodnie z art. 477⁹§1 kpc odwołanie od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji.

Sąd odrzucił odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się (art. 477⁹§3 kpc).

Bezsporne w sprawie było, że powódka otrzymała odpis zaskarżonej decyzji zobowiązującej ją do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za okres od (...) do (...) w dniu (...); że decyzja zawierała pouczenie o terminie i sposobie wniesienia odwołania od tej decyzji. Trzydziestodniowy termin do wniesienia odwołania upływał z dniem (...) Tymczasem powódka dopiero w piśmie z (...) – a więc ze znacznym przekroczeniem terminu po raz pierwszy oświadczyła, że jej pismo z (...) należy traktować jak odwołanie od decyzji z (...). W piśmie z (...) powódka nie zawarła żadnego określenia, z którego można by było wysnuć wniosek – iż jest to odwołanie od decyzji. W piśmie tym powódka informowała jedynie ZUS, że druk L4 otrzymała w jednym egzemplarzu, że być może fakt ten nie został odnotowany w (...) w Ś. i nie przypomina sobie, by w okresie zwolnienia lekarskiego świadczyła wówczas pracę z uwagi na upływ ponad 9 lat.

Zważyć też należało, że powódka ani w piśmie z (...) ani w piśmie z (...) i do protokołu rozprawy z (...) nie wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania. Nie potrafiła podać przyczyn, dla których nie odwołała się w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpisu decyzji z(...)

(Przyznała też, że już zapłaciła ZUS kwotę wskazaną w zaskarżonej decyzji).

Ewentualne przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej może nastąpić wyłącznie na wniosek strony (art. 168§1 kpc).

Sąd nie może z urzędu przywrócić stronie takiego terminu.

Sąd w całości dał wiarę dokumentom zgromadzonym w aktach ZUS, a zeznaniom powódki Sąd dał wiarę w części, w której pokrywają się one z tymi dokumentami.

Mając powyższe na uwadze, odwołanie jako spóźnione po myśli art. 477⁹§3 kpc podlegało odrzuceniu.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego znajduje oparcie w art. 98 kpc a ich wysokość w § 11 ust 2 w zw. z §2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. jedn. Dz.U. z 2013 r. poz. 490 z p. zm.).